

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

[CyLaw](#) | [Αναφορικά μ'εμάς](#) | [Επικοινωνία](#)

- CYLAW

[Έρευνα](#) - [Κατάλογος Αποφάσεων](#) - [Εμφάνιση Αναφορών \(Noteur on\)](#) - [Αφαίρεση Υπογραμμίσεων](#)

(1997) 1 ΑΑΔ 1348

21 Οκτωβρίου, 1997

[ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΑΛΛΗΣ, ΗΛΙΑΔΗΣ, Δ/στές]

Εφεσείων - Εναγόμενος,

v.

Εφεσίβλητου-Ενάγοντος.

(Πολιτικές Εφέσεις Αρ. 8918 και 9064).

Έφεση — Αναβολή έφεσης — Συνιστά θέμα το οποίο εμπίπτει εντός της διακριτικής ευχέρειας του Εφετείου — Ποία η βασική αρχή η οποία πρέπει να διέπει την

άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου και ποίοι παράγοντες εξετάζονται σε συνάρτηση με αίτημα για αναβολή έφεσης.

Διαδικαστικοί Κανονισμοί — Έφεση — Καθορισμός προθεσμιών για την υποβολή περιγραμμάτων αγορεύσεων — Ο περί Εφέσεων (Προδικασία, Περιγράμματα Αγορεύσεων, Περιορισμός του Χρόνου των Προφορικών Αγορεύσεων και Συνοπτική Διαδικασία για την Απόρριψη Προδήλως Αβάσιμων Εφέσεων) Διαδικαστικός Κανονισμός του 1996, Κ.10 (ν) — Οι τασσόμενες προθεσμίες συνιστούν βασικό υποστήριγμα του νομικού μας συστήματος για την πιο αποτελεσματική απονομή της δικαιοσύνης.

Ανθρώπινα Δικαιώματα — Δικαίωμα για δίκαιη δίκη — Σύνταγμα, Άρθρο 30.2 και 30.3 — Το δικαίωμα διαδίκου να ακουστεί πρέπει να εξισορροπείται με το δικαίωμα απόδοσης δικαιοσύνης εντός ευλόγου χρόνου — Η άσκηση των δικαιωμάτων που διασφαλίζονται από το πιο πάνω άρθρο του Συντάγματος πρέπει να επιδιώκεται εντός των πλαισίων της δικαστικής λειτουργίας.

Το αίτημα για αναβολή της ακρόασης της έφεσης υποβλήθηκε προφορικά από τον συνήγορο του εφεσίβλητου πριν την έναρξη της διαδικασίας της ακρόασης. Υποστήριξε ότι η αναβολή ήταν αναγκαία για να του δοθεί χρόνος να υποβάλει αίτηση για παράταση της προθεσμίας για την υποβολή του περιγράμματος του εφεσίβλητου και για να δοθεί η ευκαιρία στον τελευταίο να παρουσιάσει την υπόθεσή του.

Ο συνήγορος του εφεσεύοντα έφερε ένσταση υποστηρίζοντας ότι όλα τα γεγονότα συνηγορούν υπέρ της απόρριψης του αιτήματος. Τα γεγονότα αυτά δεν αμφισβητήθηκαν από τον συνήγορο του εφεσίβλητου ούτε ο τελευταίος επεδίωξε να δώσει οποιαδήποτε εξήγηση για την παράλειψή του να υποβάλει το περίγραμμα εμπρόθεσμα και να καταχωρήσει ενωρίτερα την αίτηση για παράταση της προθεσμίας για την υποβολή του.

Αποφασίστηκε ότι:

1. Το κατά πόσο θα αναβληθεί η ακρόαση έφεσης αποτελεί ζήτημα το οποίο εμπίπτει εντός της διακριτικής ευχέρειας του Εφετείου. Η βασική αρχή η οποία

πρέπει να διέπει την άσκηση αυτής της διακριτικής ευχέρειας είναι το συμφέρον της δικαιοσύνης. Περαιτέρω το ζήτημα των αναβολών πρέπει να εξετάζεται και σε συνάρτηση με τις πρόνοιες του Άρθρου 30.2 του Συντάγματος το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα της διεξαγωγής της δίκης εντός ευλόγου χρόνου.

2. Το δικαίωμα του εφεσίβλητου να ακουσθεί το οποίο κατοχυρώνεται από το Άρθρο 30.3 του Συντάγματος, πρέπει να εξισορροπείται με το δικαίωμα απόδοσης δικαιοσύνης σε εύλογο χρόνο (Άρθρο 30.2). Η εξισορρόπηση ανάμεσα στις πιο πάνω συνταγματικές αρχές είναι λεπτό έργο, αλλά μπορεί να επιτευχθεί λαμβάνοντας πάντοτε υπ' όψιν και τα δεδομένα της κάθε περίπτωσης. Επίσης η άσκηση των δικαιωμάτων που διασφαλίζονται από τα Άρθρα 30.2 και 30.3 του Συντάγματος πρέπει να επιδιώκεται μέσα στα πλαίσια της δικαστικής λειτουργίας και όχι έξω ή σε αντίθεση με αυτά.
3. Το Εφετείο είναι απρόθυμο, κατά κανόνα, να εγκρίνει αίτημα για αναβολή το οποίο υποβάλλεται την τελευταία στιγμή.
4. Η απουσία εξηγήσεων για την μη υποβολή του περιγράμματος και για την μη υποβολή αίτησης για παράταση της προθεσμίας στο διάστημα που μεσολάβησε από τη λήξη της μέχρι σήμερα, δεν δικαιολογεί την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Εφετείου υπέρ της έγκρισης του αιτήματος.

Το αίτημα για αναβολή απορρίφθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Θεοδώρου ν. Θεοδώρου [\(1996\) 1 Α.Α.Δ. 66,](#)

Τουβλοποιεία Παλαικύθρου Γίγας Λτδ ν. Ουστά (Αρ. 1) [\(1994\) 1 Α.Α.Δ. 109,](#)

Αρέστη ν. Ηλία [\(1991\) 1 Α.Α.Δ. 984,](#)

Γρηγορίου ν. Τράπεζας Κύπρου Λτδ [\(1992\) 1 Α.Α.Δ. 1222,](#)

Τρύφωνος v. Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Παγκυπριακής Λτδ [\(1993\) 1 Α.Α.Δ. 706](#),

Μαυρομιχάλη v. Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας [\(1996\) 1 Α.Α.Δ. 530](#),

Royal Insurance International Ltd. v. Δήμου Λεμεσού [\(1995\) 2 Α.Α.Δ. 185](#),

Μουγής v. Σπανούδη [\(1996\) 1 Α.Α.Δ. 997](#),

Νικήτα v. Αστυνομίας, Ποινική Έφεση 6251, ημερ. 24/3/97,

Φιλίππου v. Δημοκρατίας [\(1996\) 3 Α.Α.Δ. 178](#),

Bacardi & Co. Ltd. v. Vinco Ltd. [\(1996\) 1 Α.Α.Δ. 788](#),

Μιχαηλίδης v. Χρίστου [\(1996\) 1 Α.Α.Δ. 1190](#),

Μαυρογένης v. Βουλής των Αντιπροσώπων και Άλλων (Αρ. 1) [\(1996\) 1 Α.Α.Δ. 49](#).

Έφεση.

Προφορική αίτηση από τον εφεσίβλητο (ενάγοντα) για αναβολή της ακρόασης της έφεσης.

Χρ. Κληρίδης, για τον Εφεσεύοντα.

Δ. Ζαβαλλής, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Π. Καλλής.

ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Μετά τη λήξη των προθεσμιών που προβλέπονται από τον Κ.10 (ν) του περί Εφέσεων (Προδικασία, Περιγράμματα Αγορεύσεων, Περιορισμός του Χρόνου των Προφορικών Αγορεύσεων και Συνοπτική Διαδικασία για την Απόρριψη Προδήλως Αβάσιμων Εφέσεων) Διαδικαστικού Κανονισμού του 1996 ("οι Κανονισμοί") και αφού είχε διαπιστωθεί ότι ο εφεσίβλητος δεν είχε υποβάλει περίγραμμα αγόρευσης, οι πιο πάνω εφέσεις ορίστηκαν για ακρόαση (βλ. Καν. 13(α) και (γ) των Κανονισμών).

Πριν από την έναρξη της διαδικασίας της ακρόασης ο ευπαίδευτος συνήγορος του εφεσίβλητου υπέβαλε προφορικά αίτημα για αναβολή της ακρόασης. Υποστήριξε ότι η αναβολή ήταν αναγκαία για να του δοθεί χρόνος να υποβάλει αίτηση για παράταση της προθεσμίας για την υποβολή του περιγράμματος του εφεσιβλήτου και για να δοθεί η ευκαιρία στον τελευταίο να παρουσιάσει την υπόθεσή του.

Το πιο πάνω αίτημα συνάντησε την ένσταση του ευπαίδευτου συνήγορου του εφεσείοντα. Βάσισε την ένστασή του πάνω στα πιο κάτω γεγονότα και περιστατικά τα οποία, όπως υποστήριξε, συνηγορούν υπέρ της απόρριψης του αιτήματος.

Η υπόθεση ήταν ορισμένη για προδικασία στις 20.3.97 οπότεν διατάχθηκε η υποβολή περιγραμμάτων αγόρευσης. Ο εφεσείων υπόβαλε το δικό του περίγραμμα αγόρευσης στις 24.4.97. Το δε περίγραμμα αγόρευσης του εφεσιβλήτου έπρεπε να είχε υποβληθεί, το αργότερο, μέχρι τις 9.6.97. Δεν υποβλήθηκε και οι εφέσεις ορίστηκαν για ακρόαση στις 21.10.97. Τα μέρη είχαν ειδοποιηθεί από τις 29.9.97 για την ημερομηνία ακρόασης. Είχε μεσολαβήσει στις 18.6.97 αίτηση του εφεσείοντα για ορισμό των εφέσεων για ακρόαση. Ταυτόχρονα είχε μεσολαβήσει επικοινωνία του συνήγορου του εφεσείοντα με τον συνήγορο του εφεσίβλητου. Του επέστησε την προσοχή του στις πρόνοιες των Κανονισμών οι οποίες είναι πολύ αυστηρές σε βαθμό που δεν επιτρέπουν στο διάδικο που παραλείπει να υποβάλει περίγραμμα να ακουστεί.

Σημειώνουμε ότι τα πιο πάνω γεγονότα δεν έχουν αμφισβητηθεί από τον συνήγορο του εφεσίβλητου. Σημειώνουμε, επίσης, ότι ο τελευταίος δεν έχει επιδιώξει να δώσει οποιαδήποτε εξήγηση για την παράλειψή του να υποβάλει το περίγραμμα εμπρόθεσμα και για την παράλειψή του να καταχωρήσει ενωρίτερα την αίτηση για παράταση της προθεσμίας για την υποβολή του.

Το κατά πόσο θα αναβληθεί η ακρόαση μιας έφεσης αποτελεί ζήτημα το οποίο εμπίπτει εντός της διακριτικής ευχέρειας του Εφετείου. Η βασική αρχή η οποία πρέπει να διέπει την άσκηση αυτής της διακριτικής ευχέρειας είναι το συμφέρον της δικαιοσύνης. Περαιτέρω το ζήτημα των αναβολών πρέπει να εξετάζεται και σε συνάρτηση με τις πρόνοιες του άρθρου 30.2 του Συντάγματος το οποίο ορίζει ότι "έκαστος .... δικαιούται ανεπηρέαστου, δημοσίας ακροαματικής διαδικασίας εντός ευλόγου χρόνου".

Σε σχέση με το δικαίωμα του εφεσίβλητου να ακουσθεί, το οποίο διασφαλίζεται από το άρθρο 30.3 του Συντάγματος, το δικαίωμα αυτό πρέπει να εξισορροπείται με το δικαίωμα απόδοσης δικαιοσύνης σε εύλογο χρόνο (άρθρο 30.2). Έχει δε νομολογηθεί ότι η εξισορρόπιση ανάμεσα σε αυτές τις συνταγματικές αρχές είναι λεπτό έργο, αλλά μπορεί να επιτευχθεί λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη και τα δεδομένα κάθε περίπτωσης (βλ. **Θεοδώρου v. Θεοδώρου**, Έφεση αρ. 56/23.1.96). Έχει επίσης νομολογηθεί ότι η άσκηση των δικαιωμάτων που διασφαλίζονται από τα άρθρα 30.2 και 30.3 του Συντάγματος πρέπει να επιδιώκεται μέσα στα πλαίσια της δικαστικής λειτουργίας και όχι έξω ή σε αντίθεση με αυτά (βλ. **Γίγας Λτδ v. Ουστά**, Πολιτική Έφεση 8949/18.2.94. βλ. και **Αρέστη v. Ηλία** (1991) 1 Α.Α.Δ. 984, 988, **Γρηγορίου v. Τράπεζας Κύπρου Λτδ** (1992) 1 Α.Α.Δ. 1222, **Τρύφωνος v. Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Παγκυπριακής Λτδ.**, Πολιτικές Εφέσεις 8344 και 8497/29.2.93, **Μαυρομιχάλη v. Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας**, Πολιτική Έφεση 8848/21.5.96, **Royal Insurance International Ltd v. Δήμου Λεμεσού**, Ποινική Έφεση 5901/23.6.95, **Μουγής v. Σπανούδη**, Πολιτική Έφεση 8942/25.9.96 και **Νικήτα v. Αστυνομίας**, Ποινική Έφεση 6251/24.3.97).

Κατά κανόνα το Εφετείο είναι απρόθυμο να εγκρίνει αίτημα για αναβολή το οποίο υποβάλλεται την τελευταία στιγμή (βλ. **Φιλίππου v. Δημοκρατίας**, Α.Ε. 1412/10.4.96 στην οποία το αίτημα για αναβολή κρίθηκε αδικαιολόγητο λόγω της καθυστέρησης στην υποβολή του). Άλλοι παράγοντες που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη είναι: Η ταλαιπωρία του άλλου διαδίκου, το ενδιαφέρον του δικαστηρίου για έγκαιρη διεκπεραίωση της δικαστικής εργασίας και η μη ανατροπή του προγράμματός του (βλ. **Bacardi & Co. Ltd v. Vinco Ltd**, Πολιτική Έφεση 9295/3.7.96).

Έχουμε λάβει υπόψη τα γεγονότα που περιβάλλουν το επίδικο αίτημα τα οποία - επαναλαμβάνουμε - δεν έχουν αμφισβητηθεί από τον εφεσίβλητο, σε συνάρτηση με

τις πιο πάνω αρχές και ιδιαίτερα την αρχή ότι η άσκηση των δικαιωμάτων που διασφαλίζονται από το άρθρο 30.2 και 30.3 του Συντάγματος πρέπει να επιδιώκεται μέσα στα πλαίσια της δικαστικής λειτουργίας και όχι έξω ή σε αντίθεση με αυτά. Αποδίδουμε ιδιαίτερη βαρύτητα στην απουσία οποιασδήποτε εξήγησης για την μη υποβολή του περιγράμματος και για την μη υποβολή αίτησης για παράταση της προθεσμίας στο διάστημα που μεσολάβησε από τη λήξη της μέχρι σήμερα.

Έχουμε την άποψη πως η απουσία των πιο πάνω εξηγήσεων αφαιρεί οποιαδήποτε δικαιολογία για την άσκηση της σχετικής διακριτικής μας ευχέρειας υπέρ της έγκρισης του αιτήματος. Με τους πιο πάνω Κανονισμούς έχουν ταχθεί προθεσμίες για την υποβολή περιγραμμάτων. Καθώς έχει νομολογηθεί οι τασσόμενες προθεσμίες αποτελούν βασικό υποστήριγμα του νομικού μας συστήματος για την πιο αποτελεσματική απονομή της δικαιοσύνης (βλ. **Μιχαηλίδης v. Χρίστου**, Πολιτική Έφεση 9626/25.11.96).

Λαμβανομένων υπόψη των γεγονότων της παρούσας υπόθεσης και της απουσίας των πιο πάνω εξηγήσεων, θεωρούμε ότι έγκριση του αιτήματος θα εξουδετέρωνε πλήρως τους σκοπούς των πιο πάνω Κανονισμών και θα τους έθετε σε αχρηστεία με καταλυτικές συνέπειες στο σύστημα που έχει εγκαθιδρυθεί με τους πιο πάνω Κανονισμούς. Περαιτέρω θα ισοδυναμούσε με επιδοκιμασία διαδικασιών και πρακτικών που βρίσκονται σε άκρα αντίθεση με τα σωστά πλαίσια της δικαστικής λειτουργίας (βλ. **Μαυρογένης v. Βουλής των Αντιπροσώπων**, Αίτηση 1/95/22.1.96).

Καταλήγουμε στην απόρριψη του αιτήματος και καλούμε τον συνήγορο του εφεσεϊόντος να αρχίσει την αγόρευσή του.

Το αίτημα για αναβολή απορρίπτεται.

---

cylaw.org: Από το ΚΙΝΟΠ/CyLii για τον [Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο](#)